

Megjelenik minden
vasárnap.Szerkesztői iroda
és
kiadó-hivatalGranátos utca 1. sz.
II. emelet, II-dik ajtó.A lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez intézendők.

POSTA-KÖZLÖNY

ELSŐ MAGYAR POSTAI SZAKLAP,

a magyar-, horvát- és szlavonországi postamesterek egyesületének és a magyar postahivatalbeliek
segély- és gyámegyletének organuma.

Előzetési ár:

Egész évre 7 frt —
Fél évre 3 „ 50
Negyed évre 1 „ 80

Egy szám 15 kr.

Kéziratok nem küldet-
nek vissza.A megbízások, megrendelések
Tiller Mór és testvére czímre alatt
küldendők.

Felelős szerkesztő: JOANOVICH GYÖRGY.

Társszerkesztő: PAULAY J. ZS.

Mátrahegyvidék, 1877. július 4.

Elvetettük hátismét amagot, hogy kiké-
és megtermi-e a várt gyümölcsöt, azt ép oly
kevésbé lehet megjósolni, mint midőn a gazda
elveti a magot a földbe, ezen rejtélyes anyag-
ba, mely a vele működő természeti erőkkel
szinte igen sokszor cserbe hagyja a gazda
minden fáradságát, — de a természet örök
rendje még sem mutatja fel a cserbe hagyó
évek oly végzetes egymásutánját, mint hely-
zetünk nyomorúságának folytonossága.

Hja! — a mi sorsunkat emberek inté-
zik, kik a természetnek csak mostoha irá-
nyát szeretik követni, a kik nem elég jók
ahhoz, hogy a természetnek szép példája sze-
rint a háladatosság és jutalmazás erejében
magukat gyakorolják.

„Munka után édes a nyugalom“ — mond-
ja a közmondás, és ez nagyon igaz; de töké-
letes egész, úgy lesz e mondat, ha hozzá tesz-
szük: „és a jutalom“ — mert „a munkás
méltó az ő bérére“ és ha megkapja édes az
neki, de ha nem kapja meg, vagy csak igen
silány mértékben, akkor keserűsége igen sok-
kal nagyobb, hogysem nyugalomában sérel-
mét feledhetné.

Ilyen keserű a mi kedélyünk, a midőn
folytonos izzasztó munkánk bére oly silány,
hogy a tekintetben — száz féle hivatalbe-
liek mellett — a versenytéren egyedül ál-
lunk, szomorú versenytér!

Beadott kérvényünkben nem kértük
ezúttal aprólékos bajaink orvoslását, csupán
a legfőbb két pontra szorítkoztunk, mely
mellett nem lehetünk kerülő-uton, csupán
valamely csekély baj orvoslásával kialamizs-
názva (mint tavaly a fiókdijakkal.) Hogy mi
e két pont, azt mindnyájan tudjuk, mind-
nyájan érezzük: általános fizetés eme-
lés és lakbér! (a kiadók rendszeresítése
magától fog jönni, végre is az ő sorsuk a mi-
enkkal egy, a mi emelkedésünk egyszermind
az övék.)

A mondott két főpont teljesítése, vagy
nem teljesítése képezi jelenben a postames-
teri kar legfőbb léteérdekét, e körül forog
hitünk és reményünk még mindig süttő, me-
legítő napja!

Hanem tudva van, hogy a ki a naphoz
jár ebédre, nagyon sovány táplálékra talál,
és csak hamar felszellemlül oda a magasba,
ahol csakugyan a napnál sütheti meg más-
világi szellempecsenyét, így ha mi is min-
dig csak a hit [napjánál és a remény csilla-
gánál táplálkozandunk, testi igényeink ki-
elégítetlen maradnak: mi is a Merkur más
világi postaigazgatóságába fogunk átpá-
lyázni.

Ha tehát az e világi postaigazgatóság-

nak szüksége van reánk, szíveskedjék min-
ket, világi igények szerint táplálni, mert az-
tán majd egyszer csak a pályázatok is elma-
radnak, és a szép jövedelmű postaintézet üz-
letének menete megszűnik, hitele semmivé
lesz és a boltot is majd be kell zárni, és az-
tán tessék a levelet a piacon venni.

A mi helyzetünk nagyon hasonlít egy
állam érdekekben vitorlázó rozszant hajóhoz,
melyet sokáig csak a hajósok magok tata-
roztak önerejükből, míg végre kijelentették,
hogy a hajót egészen át kell ujjitani, fel kell
szerezni, mire már ők többé nem képesek.

Mi is kifogyunk egyszer önerőnkől,
melyel eddig hajótöréseinket kiállottuk, s
ha ezentul is hajótörést szenvednek jogos
kívánalmaink, Isten kezében leend sorsunk
s életünk!

Oh urak, kik sorsunk kerekét hajtjá-
tok, az Isten szerelmére kérünk, fordítsátok
már annak azon részét is felszínre, mely
meghossa nekünk fájó és veszélyes sebeinkre
a jótékony hatású gyógyirt! mely újra meg-
adja nekünk a testi, lelki erőt és kedvet
nehéz pályánk folytatásához a haza, a ti és
a mi saját magunk hasznára, előnyére, üd-
vösségére!

Postakürt.

A postaügy reformja.

Tagadhatatlan tény, hogy a postakezelés
megbízhatóság és pontosságra nézve nem hagy ki-
válni valót hátra, és ha mindamellett a postain-
tézmény összességében hátramaradottság észlelhető,
az ok kizárólagosan az, hogy az alhatóságok telje-
sen a központiigazgatóságtól, ezek pedig igenis
tulságosan függnék a miniszterium akaratától.
Nyílt titok, hogy ez utóbbi javára sem valami kü-
lönös meleg érdeklődés, sem pedig bő szakismeret
a posta és táviratügyhez, nem tudható be. Minden-
nek dacára törekvése oda irányul, hogy tekinté-
lye semmi áron csorbulást ne szenvedjen, és be-
folyását a posta és távirat intézményre minden
körülmények közt korlátlanul fenntartsa. Ezen, a köz-
ponti igazgatóság kezét megkötő viszonyból,
néha hátrányos következmények támadnak. Mit
használna ezen két oly fontos és még igen életre ké-
pes intézet első vezetőinek jó akarata és buzgó-
sága, kiknek az idő kívánalmaival mindig lépést
kellene tartaniok, ha jó ajánlataik döntő körökben
viszhangra nem találhatnak.

Nem akarjuk állítani, hogy a kereskedelmi
minister subjectiv ellenakarata teszi ezt, hanem
viszont ennek alárendeltsége a pénzügyminiszter-
nek, ki a kereskedelmi ág vezetőjére bilincset ver,
és őt kényszeríti, tárczájának valamennyi bevételi
forrásait megnyitni, sőt a mesterséges fölöslegeket
is az állampénztárba áttenni.

Azonban a pénzügy- és kereskedelmi minis-
tereknek meg kellene fontolniok, hogy más orszá-
gok postaintézetei utóbbi években a kereskedelmi
ügynek különféle fontos berendezései által, — mint
takarékpénztári betétek felvétele, váltók behajtása
és váltó elfogadások által — sokat használtak,
mi által a kereskedelem magasabb felvirágzására

is befolytak. Így már is Angolország, Franciaor-
szág, Belgium, Holland, és Olaszország bírnak pos-
tatakarék és gyűjtőpénztárakkal; továbbá váltó
behajtások és óvások a posta által, már Németor-
szág, Belgium és Franciaország által be vannak
hozva. Németország a postai váltó elfogadása által
a kereskedelmi forgalomra nézve roppant haladást
ért el, és a postaágnak fontosabb bevételi forrást
nyitott. Ausztriában meg vannak elégedve azon tu-
dattal, hogy a levelezési lapok behozatala által ele-
get tettek, továbbá értékes ajánlatok gyűjtésével,
testületek és egyes személyek kérvényeinek elfo-
gadásával, anélkül, hogy a fenebbieket tekintetbe
vennék.

Azonban a díjak és illetékek reformjával —
mely oly szükségesnek mutatkozik, — sem akarnak
előrehaladni. A postautalványok díjai a postapénz-
tár hátrányára igen magasak. 50—100 frtnyi ösz-
szegig 10 kr szedetik be, ellenben a magán pénz-
intézetek utalványaikért legmagasabb díjjal 100
frt után 3 krt vesznek be, dacára hogy abból bé-
lyegadót és portódíjt fizetnek.

Az ésszerű gazdasági politikával ellentétben
álló kocsi-postai tarifa fölött már rég pálcza töre-
gett, és dacára a kereskedelmi világ erőyes agita-
tíójának, mégis minden a réginél marad. Mi az
ausztriai és magyarországi hatóságoknak ajánlanók,
hogy figyelmüket az itt megemlített reformokra,
valamint egy egyszerűbb kezelési eljárásra fordít-
sák, melyek a forgalom és kereskedelem felvirág-
zására fontosak, és melyek által a legfelsőbb posta-
hatóság az általános gazdasági és különösen a
kereskedelmi világnál magának méltó elismerést
szerezhetne.

Azonban a tényleg vezető személyiségek ily
szűk hatáskörénél, mindennek előtt a szükség azt
parancsolja, hogy ezek a pénzügyminister befolyá-
saitól mentek legyenek, hogy egy önálló a legkiter-
jedtebb hatalommal felruházott központi posta és
távirat hatóság más államok mintájára szerveztessék,
mely legfeljebb a miniszterelnöknek volna alárendelve,
és csak ily reformok után remélhető az ezeknek
megfelelő javulás.

D. Zs.

Nyilatkozat.

A „P.-K“ című szaklap f. é. június
hó 10. kelt 24. számában, a magyar- horvát és
szlavoniai postamester egyesület utolsó közgyűlés
hiteles jegyzőkönyvét közzé tette. Ugyanabban
49. sz. alatti javaslatom a nyelv tekintetében alak
és lényegben megcsonkított, és minden okadatolás
nélkül hozott fel, úgy hogy kényszerítve érzem
magam ebbeli javaslatomat egész terjedelmében,
valamint a discussió folyamát, és annak okadatolá-
sát felemlíteni, hogy az általam képviselt javaslat,
melynek fontosságát senki sem fogja tagadásba
venni, senki által félre ne értessék, és így az arra
hivatottak a dologról, valamint nézeteim valódisá-
gáról alapos és párt nélküli ítéletet hozhassanak.

Midőn fenemlített közgyűlésen javaslatomat
felhoztam, azt következőleg okadatoltam: Ámbár a
zágrábi postakerületben még ujonez vagyok, mégis
egész örömmel törekedem, a magyar nyelvet ter-
jesztetni, és hogy ezt az ottani kollegáim megszeres-
sék, és így a természeti köteléket, mely Horvátor-
szág és anyaországunk Magyarország közt fenáll,
minél jobban szilárdítsam. Én (az én határozatilag
szokásos) beszámoló jelentésemet e közgyűlésről, nem
mint eddig történt horvát-német, hanem horvát-ma-

gyar nyelven fogom szerkeszteni, és a horvát-slavonai postahivataloknál levő valamennyi nem állami postahivataloknak ki fogom osztani, miáltal egyetünk részére horvát-slavoniában 100-150 tagot akarok megnyerni.

A Horvát és Magyarország közti kiegyezés alapján, ez előbbieknek anyanyelvük használata nemcsak az országházban (a legmagasabb helyen) hanem mint legközelebb a quotabizottságban — hol közös ügyek tárgyalatnak — lön megengedve, és biztosítva. Mivel pedig közgyűlésünk, ép úgy mint az országgyűlés a közösségjellegét viseli, alázatosan kérem, a t. közgyűlés az általános érdekek határozná, hogy azon kartársak és horvát-slavonai kerületi képviselők, kik közgyűlésünkön résztvesznek, és a magyar nyelvet nem bírják, a discussióban anyanyelvükön mint alkotmányos nyelven részt vehessenek; ezt már azon okból is kívánám, hogy mi magyarok, őszinte jóakarunkat horvát-országi testvéreink és kartársaink irányában bizonyíthassuk, és hogy előlegesen oly horvát képviselőt, ki a magyar nyelvet általán nem bírja, ám-bár ahhoz az akarat nem hiányzik azon jogtól megfosztassék, hogy a közgyűlésen javaslatot tessen. Ez nemcsak a tényleg fenálló viszonyoknak, hanem a jog és igazság legelsőbb fogalmainak felel meg és az egyletnek csakis javára, soha pedig kárára nem lehet.

Hiszem, hogy nagyon ritka eset lesz (ép úgy mint közös országházunkban) hogy a résztvevők a közgyűlésen a horvát nyelvet fogják használni, mert ily nyílt őszinte testvéries előzékenység mint a melylyel én a horvátok irányában viseltetni kívánok, hatását nem fogja téveszteni, és teljesen meg-vagyok győződve, hogy egész szívből és a legnagyobb erkölcsi erővel oda fognak törekedni, hogy a magyar nyelvet sajátukká tegyék, hogy ezt mint közös hivatalos nyelvet használhassák, mi csakis tiszteletükre és dicsőségükre fog válni.

Ezek után némelyek javaslatom mellett, mások az ellen szólaltak fel. Előterjesztésem érdekében leginkább azok beszéltek, kik tiszta magyar vidéket képviseltek, mi csakis tiszteletükre válik, mert ez által jó magyar hazafiasságukat senki sem fogja kétségbe vonni.

Végre az igen tisztelt elnök Pokomándy ur, a postamesteregylet alapszabályait következőképen magyarázta: „Mintán abban a nyelv tekintetében semmi említés nincs téve, tehát magától értetődik, hogy azon horvát és slavonai tagok és képviselők, kik a közgyűlésen megjelennek, a magyar nyelvet azonban nem bírják, mindamellett javaslatokat kívánnak beterjeszteni, és a vitatkozáson részt venni, mint egy elkülönített önálló autonóm országrész képviselőinek hallgatag megengedtetik, hogy horvát anyanyelvük mint autonóm országos nyelven beszélhessenek.“

Ezen alapszabályoknak az igen t. elnök ur részéről történt magyarázata, mely kiegészítést az egész t. közgyűlés hallgatva elfogadott, kérdéses javaslatomat következő megjegyzéssel vontam vissza: Hogy ezen kiegészítés folytán részben jogositva vagyok, jövőre beszámoló jelentésemet sem horvát-német (ez utóbbiban mint idegen nyelven) sem horvát-magyar, hanem egyedül tiszta horvát nyelven szerkeszteni és szövegeztetni. Mivel pedig javaslatom határozathozatalra nem került, tehát sajnos, már előre ki kell jelentenem, hogy ily módon alig fog sikerülni, egyetünk részére Horvátországban még 100 tagot is nyerhetni; és így kifáradhatlan törekvésem, egyetünk részére Horvátország és Slavoniában minél több tagot szerezni, az igen t. közgyűlés szükkeblősége miatt hajótörést szenvedett.

Ezt, és így vette tudomásul a közgyűlés viszárvont javaslatomat; nem pedig oly formán, mint azt a „Posta-Közlöny“ közölte, mert az elnök jóakaró és igazságos kiegészítése nélkül, mi különben a közgyűlés egy tagja által semmellezített, különben javaslatomat nem vontam volna vissza, még akkor sem, ha mindjárt kisebbségben is maradtam volna.

Én igen sajnálom, hogy a jegyzőkönyv akként van szerkesztve, hogy abból javaslatom nem egész tisztán tűnik ki, és hogy abból látható volna, hogy javaslatom a legtisztább hazafiúi forrásból eredt,

és hogy az mint céljaiban, mint pedig alapelveiben igen különbözik attól, melyet a nyelv tekintetében Debert György ur hozott ajánlatba, és így nem is alkalmas arra, hogy a postamesteregylet titkára által ezzel összetévesztessen.

Ez úgy felderítésére és az igazság nevében.

Csalma, 1877. június 14.

Vuics Tivadár,

kir. postam. és ker. képviselő.

Levelezés.

E lapok 27. számában a „Tulzások“ című cikkből eredt polemia Kákossy Károly ur kiadó kollega által befejeztetett, a kedélyek illetén formán lecsendesülését bevárva, bizonyos tekintetben szükségesnek tartom az egész polemia némi megjegyzéseket tenni. — Mindenek előtt el-ítélem ama gör. kath. lelkészt, aki nem átalotta családi titkát a nyilvánosság terére hurcolni, ily sebre bizonynyára gyógyírt senki nem nyújthat, nemesen érző férfi ez esetben vagy minden erejével igyekszik a fájdalom tengeréből kiuszni, vagy ha megtört kétségbe esetten elvész, a közönséget nem hívja fel bíról soha, — elítélendő még mert férfinhoz nem illő panaszát oly modorban adja elő, hogy azzal egy általa úgy látszik nem ősmert női közönséget érzékenyen sérteget. — Ha ezt, azonban tette, egy a fájdalom első stadiumában saját magával is meghasonlásban lévő egyén, némi mentsége még akad, de hogy, ugyan ezen közleményt egy a viszonyokkal ösmerős egyén ignorálja sőt egy kétes helyzetű ember védelmét minden logikát mellőzve számos nő becsületének sárral dobálásával, keresztényi kötelességnek nevezzen, ez bizonynyára igen kancsuka szagú, s menthetlen eljárás.

Mennyire alkalmasak a nők a postászat-hoz menyire nem, ezt categorice jelenleg megítélni mind én mind a t. collega ur nem bírjuk, s ezt csak a későbbi következmények fogják igazolni. — Ha figyelmesen tekintjük ezen 7 éves intézményt, azt találjuk, hogy ez inkább a számos családtaggal bíró postamesterek és ezek özvegyei helyzetének enyhítésére, és azon célból létesített, hogy kisebb hivatalokat ne legyen kénytelen az igazgatás árendások és mészárosokra bízni a mi szerény véleményem szerint is helyes eljárás. Nem oszthatom azonban Rupertus urnak sem irányát, melylyel a nőknek ala Amerika mindezen mind pedig más pályán egészen szabadkezet adni igyekszik, — köztudomású dolog lévén, hogy Amerikában is idétlen gyermeknek bizonyult a nők ily nagy foku emancipálása, s bizonynyára igen sok torzképet fog a t. cikkező találni, a melyek mind innét erednek. Csak tessék Amerika jelenlegi helyzetét mélyebben megfigyelni, — az urnő valamint nálunk úgy ott is jó honpolgárt nem nevel, az ő hivatásuk egészen más . . . a középrendű nők elkábultva kapkodnak a csillogó semmi után, nem nevelhetnek . . . míg másrészt a családok élet, oly nagy mérvű meglazítását idézte elő, hogy előbb utóbb Amerikát is alapján fogja megrázkódtatni, ha vagy magától vagy pedig korlátozás által a rendes kerék vágásba nem tér ezen mánia, lévén pedig az ügy oly nagy horderejű, hogy én porszemnyi tehetséggel hozzá nem szólhatok, csak is ez ügy némi megvilágosítása szempontjából hoztam fel, s ezzel át térek soraim voltaképeni céljára. Tudjuk azt, hogy postaintézetünknek működő nők számát más államok intézeténél működő nők számával össze hasonlítva, aránylag ha nem is a legkisebb de nem is a legnagyobb számot fogjuk találni, úgy hogy egy a körülményekkel igazán ösmerős egyének be kell ösmerni, hogy nálunk ezen intézkedés a határt át nem lépte, igen helytelen eljárás tehát, ezt eleve ostromozni, de ha még ott volnánk is a hol nem vagyunk, gyöngédtelen eljárás, oly modorban kikelni, mint azt Kákossy ur tette, mert hogy „a szépszemek többet érnek minden bizonyítványnál“ „s hogy valamely általa ősmert nő azért nyert állomást mert nem a legjobb hirnek örvendett“ „s hogy a frivol életű kezelőnőkből háremet alkothatna“ (úgy lát-

szik, hogy a hárem valódi értelmét tévesen tudja) oly kifejezések, melyekkel a közérkölsiséget arculverve, a minden körülmények közt tiszteletet érdemlő női testület becsületét lábbal taposva, saját maga ellen fordítja az öldöklő vasat felhevülésében, vagy nem látja e ez által az összes postai tisztviselők tekintélyének lealacsonyítását? melynek fentartásáért jelesbbjeink annyit küzdenek, (lásd e lapok 27-ik számát) Ha azon közleményt egy a viszonyokkal ösmeretlen egyén olvassa, nem undorral fordul e el minden postától, vagy legjobb esetben feljogosítva érzi magát minden kezelőnővel szemben a leghelytelenebb magaviseletre, ne tessék tovább szem elől téveszteni, hogy oly közleményekkel egy örökös gyűlöletnek vetheti meg alapját a kezelők és kezelőnők között, már pedig actio parit reactionem, hiszen ha állana az ön által felsoroltak, s nálunk a közérkölsétek csakugyan oly alacsony foku lenne, hogy a postaintézet kormányzó közegei, ilyeneket eltűrnének, úgy jaj az egész intézménynek, de sőt vége a társadalomnak. Nem tudom kinek milyen a véleménye, de én azt hiszem jobb lett volna a tisztelendő bácsihoz elmenni és a nejével szépen kibékíteni, ha már minden áron gyakorolni akarta a szegény pópán keresztényi kötelességét, mert ily uton láthatja, hogy a semminél sokkal kevesebbet ért el de bizonynyal jobb lett volna ama 2 cikkeknek sem első sem utolsó betűit le nem írni, különösen oly válságos időben, mikor minden perczen testületünk rendszeresítését kunyoráljuk, nagyon furesa fogalmakat keltünk magunkról.

Nehogy azonban azt hídje t. collega ur, hogy engem is valami nem tom minő szempár buzdít e sorok írására, a midőn 2 közleményében a kezelőnőkre vonatkozó állításait téves tapasztalatokon alapuló rágalomnak declarálom, egyuttal kijelentem, ha a nők alkalmazása nálunk oly nagy mérvet kezdene ölteni, hogy káros hatásánál fogva ennek ostromozása válna szükségessé, én az első közt leszek szerény tollammal ellenők, bizonynyára ez fogja tenni meggyőző érvekkel, lovagias uton számos kollegám is, de ilyenén mint ön teszi, soha nem szabad, míg a művelt ember elnevezésre jogot formálunk.

Krassómegeye, 1877. július 5.

Margittay György,
kir. postakezelő.

Egy sajtósági postahivatal.

— Némethöl Böszörményi Kálmántól. —

Már évek óta van a sik tengeren egy oly levélpóstai továbbító hivatal berendezve, melyet tisztviselő nem vezet, sőt reá felügyeletet se gyakorol, mindamellett a posta továbbítása a legrendesebben eszközöltetik.

Ezen posta továbbító hivatal Amerika legdélibb részének (Patagonia) legmélyebben benyuló hegyfokán, a Tüzföldnek átellenében van felállítva, és ennél fogva a híres Magelhaens tengersizország körülből közepén fekszik.

A Hunger kikötő közelében levő csodálatra ragadó tekervényes és ágas-bogas köszirteknek egy kinyuló részén a tenger vize által majdnem mosatva, egy szikla magaslatába erősítve emelkedik egy néhány méternyi magas rud a légbe.

Ezen rud a Monmout, Valentin és Isidor nevű hegyfokok körülitorlázása tisztán kivehető. A rud közepére alkalmazott lobogón, veres festékekkel e két szó „Post office“ (postahivatal) van írva, és alatta vaslánczra erősítve egy közép nagyságú kordó van felakasztva, melynek vas sarkakkal ellátott fedele tetszés szerint kinyitható és bezárható, zár vagy lakat azonban rajta nem található.

E kis hordó két nagy tengernek képezi továbbító postahivatalát, és ezen sajtósági levélgyűjtő szekrény a következő módon kezeletik:

A Magelhaens tenger szorozhoz érő, rendeltetés helyők a csendes tenger valamely kikötője felé evező hajók ezen posta levél-gyűjtő szekrényhez, rendesen tiszt vezénylete alatt egy csolnakot küldenek, ezen tiszt a saját hajójukból hozott Hamburg,

Bréma vagy más azon irányban levő tengeri kikötőbe szóló leveleket (a mely irányból ezen hajó jött) a hordóba teszi, míg azon leveleket és csomagokat kiveszi, melyek egy p. o. Németország felé vitorlázó hajó által betétek és a csendes Óceán valamely pontjára címelve vannak azaz minden hajótól azon levelezéseket kiveszik a hordóból, melyeknek rendeltetés helye azon irányba esik, mely irányba vitorláznak, saját levelezéseiket pedig melyek azon irányban szólnak honnan a hajó jött, a hordóba helyezik.

E levélszekrény ily módon közvetíti (a nélkül, hogy a betevő és kivevő tisztén kívül más is munkálkodnék) két világrész között a nemzetközi közlekedést. Ezen levelezések páratlan figyelem és pontossággal kezeltek egy, a különböző nemzetei, tengerészei által elfogadott egyezmény alapján.

Megindító gyöngéd eszme képezte ezen postai levélszekrény eredetét. A távoli tengereken hajótörést szenvedett tengerész irhat hazájába, és a Hunger kikötő közelében felállított postahivatal illetőleg a hullámtörés közepén rendithetetlenül álló rudra bízott levélgyűjtő hordóba helyezett papírlap, a rettenthetlen tengerésznek szenvedései kalandjai, reménye és bátorságáról fog Európába övének hírt hozni.

Promontor, 1877. július 13.

A mint a mese, nagy igazán mondja, egyszer a béka tavasztól őszig mászott egy fára s egy hervadó levélről a földre pottyantván azon böles meggyőződésre jutott, hogy mindig káros az elhamarkodott munka.

Azt kell hinnem, hogy talán nálunk is ez az eszme kapott érvényre a menziben a sorsjátékra vonatkozó intézkedések májustól fogva a titkár ur titkaihoz sorozhatók. Ha gradatim így haladunk előre, úgy remélhető, hogy a majdan elkészülő, be nyújtandó kérelmek egy pár esztendő múlva talán elintéztetnek, s utódaink bizonyosan öröm teljes reményekkel ábrándozhatnak a majdan nyerendő tárgyak szépségeiről s a sorsjáték "dicsőséges eredményéről, — mi pedig a más világról mosolyoghatjuk az akkor már nagyságos címet viselő postamesterek triumphális elragadtatását.

Nem akarok kötekedni, de az igazat megvallva én egy kissé megrovaundónak találom ezen hanyag késedelmet, annál inkább is, mert olyan tette kész férfiak mint a kik e vállalat élén állanak, mindenre kötelességükül ismerhetnék az üdvös cél elérésére vonatkozó intézkedések mielőbbi megvalósulását. Egy évi határidő van kitűzve, s íme már két hó elszaladt s a tisztelt szerkesztő urnak egynehányszori Bátyura intézett felszólalásán kívül mit sem tudunk a dolgok állásáról. Mit szól ehhez az egyesület tevékenységét jogosan követelhető postamesteri testület? Mit mondhatnak fellebb valóink ázsiai lomhaságunk okozta tétlenségünkről? Bizony nem valami dicséretes nyilatkozat lehet az egyikérszről sem!

Elhiszem én, hogy sok más teendő is van, talán kukoricza kapálás, kaszállás, gyűjtés vagy aratás, no aztán megegy kis hőség, a mi természetesen lomhitólag hat a postamester perpetuum mobile természetére s ekkor midőn az áldott pihenés a hűsbe vonzza, az olyan prosai dolgok mint a lutri, stempli, körmölés ezek mind a feledékenység országha expediatnak. De hát kérem alássan mindezeknek dacára, 2 hónap lefolyása alatt még is lehetett volna legalább annyit tenni, hogy a titkár ur tudatta volna az egyesülettel, hogy a papirost meg a tollat már megrendelte Posner Károly Lajos ezéjénél, s így rövid időn várhatjuk a benyújtandó kérvénynek mielőbbi szerkesztését. Legalább fel lett volna esigázva a kedély s törtük volna fejünket, mit adjunk nyereimétyárgyakul? Legalább hittük volna hogy a mi derék titkárunk Bátyun, szép alisarin tintával, pompás aluminium B tollal, miniszter papirosra, — mint hatalmas generalisa a szellemi replicának, — szép hadi rendbe állítgatja azon betűsereget, mely diszes bevonulása által az illető nagyhatalmakat óhajunk és kérésünk méltányolt megadására okvetlen megnyerendi.

Már ezen hit maga is nagyszerű eredményeket mutatott volna fel, mert mindegyikünk iparkodott volna ekkoráig olyan brilláns ajándékokat kigondolni a melyet némelyikünk financiai állapota más körülmények közt aligha engedett volna tenni. Akkor a lelkesedés nyári délpontját érte volna el, míg jelenben mi is hallgatunk a tisztelt titkár urral egyetemben, legfellebb azon gondolkozva, hogy bizony jó volna, ha egy éjjel valamennyi postamester 5 olyan aranyos számmal álmodna mely neki a kis lutrin legalább is egy jó kövér quaternót hozna konyhájára. De ez mind falusi ábránd, nekünk oda kell iparkodnunk, hogy a sorsjátékot mihamarább elintézzük, mert a sorsjegyeknek szélküldése s azoknak elárúsítása mind oly kérdés, melyekre a kezdeményezés késedelme kimondhatatlan hatással van. Majd midőn az ideje elmúlt akkor lóthatunk — futathatunk, a sorsjegyeket leicálhatjuk, nem fogják a rendes működés okozta eredményt elérni; pedig ez igen nagy szégyen lenne reánk nézve, épen úgy a sorsjátékot figyelemmel rendező megbízott férfiakra is.

Ennél fogva ne vegyék rosznéven ha kívánom, hogy a tisztelt titkár ur szakítson magának időt a szükséges folyományok elkészítésére, az elnök ur és helyettese pedig ne bagyják a lángra kapott tüzet elhamvadni.

Liskay Gyula,
kir. postamester.

Vegyes közlemények.

— **Meghívás.** A nyiregyházai „Postaszakkönyvtár-egylet“ folyó évi július hó 21-én délelőtt 10 órakor a kir. postahivatal levéltároló-osztály helyiségében rendkívüli közgyűlést tartand, melyre az egylet rendes bel- kül- és pártoló tagjai az alapszabályok, 5. 14. és 17. §§ ai értelmében tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

- a) A nagyméltóságú magyar királyi kereskedelemügyi ministerium magas leirata, könyv és pénz adománya.
- b) Több a közgyűlés körébe tartozó egyleti ügyek.
- c) Az innen eltávozó egyleti elnök helyett új elnök választása.
- d) Különféle indítványok.

Nyiregyháza, 1877. július hó 12-én.

Kardoss Kálmán,
egyl. elnök.

— **Nyilvános köszönet.** A „Posta-Közlöny“ f. é. 26-dik számában közölt alázatos kéresem folytán, részemre a következő könyör adományok folytak be:

A fiumei kir. postahivaltól.	5 frt 60 kr.
A nagyszebeni kir. postah.	3 „ — „
A győri kir. postahivaltól	3 „ 10 „
A debreczeni kir. postahivaltól	4 „ 90 „
A nagy-váradi kir. postahivat.	7 „ — „
A délkeleti vaspálya ph. Bp.	4 „ — „
A lipótvárosi ph. Budapestén	5 „ 95 „
A főpostah. „levél feladás“ oszt.	2 „ — „
A mozgó-phivatalok főnökségétől	18 „ 75 „
Fischer József, pkezelő Orvosán.	— „ 50 „
Reinholz pmesternő Rákos-Palota	1 „ — „
Geiger Sándor, pmester Csernye	— „ 30 „
Összesen	56 frt 10 kr.

E nagy lelki adakozóknak, kik a magát mozgató kocszi megszerezhetését lehetővé tették, ezennel leghálásabb köszönetemet nyilvánítom.

Rév-Komárom, 1877 július 11. Blazsóc János, nyugalmazott postahivatal szolga. Ennek hitelesül: Szladik postahiv. főnök.

— **A posta mint pénzügyőrség.** A bécsi lapokban ezeket olvassuk: Több oldalról történt jelentés szerint a kocsipostai küldeményekben, a határon csempészet által behozott, szivar és dohány nemek foglaltatnak. Az ily küldemények ren-

desen ládába sőt vászonba is vannak más tárgyakkal együtt csomagolva. A feladó úgy, mint a címzett leginkább álnnevek alatt jelennek meg s a csomag átvétele ritkán történik a címzett által személyesen, hanem többnyire más egyén által. Ezen visszaélésnek útját veendő utasítatnak a postahivatalok az ily küldemények iránt különös figyelemmel lenni s a felmerülő gyanu esetén a kellő intézkedéseket megtenni.

Eddig a rendelet. A fönnebbi szabály által a a dolog úgy tűnik fel, hogy a postahivatalnokok ezentúl a pénzügyőrök szerepét is átvegyék, de csak akkor ha „a gyanu felmerül.“ A gyanu azonban gyakran oly esetben is feléled hol csakugyan semmi helye sincs. Vegyük az ilyenek közül egy példát: X ur — tegyük fel — nagy szivarbarát, s ő egedéllyel bir arra, hogy a külföldről saját használatára néhány ezer szivart hozathasson. Nyáron elutazik Karlsbadba, Ischlbe, Rochitsba, vagy akár hova és mivel a magával hozott szivar készlet elfogyott, után küldet az ő már megadózott szivarjaiból egy csomót. Mi történik akkor, midőn az ily esetben a gyanu feléled? Legelőször is a csomagot eldobozzák felbontják s a vizsgálatot megindítják. X. ur minden esetre igazolni fogja az ő jogosultságát a szivarokra, s ezek visszaadását sürgeti. Bebizonyulván a dolgok valódi állása egyedül a postahivatalnokot fogják okozni s ő lesz a bűnös-bak.

Azért tehát mi azt tartjuk, hogy a belföldi forgalomban csak is a legszükségesebb esetben kell a postahivatalnokok segélyét igénybe venni.

— **A bács-almási postarablásról** a „Baja“ utólagosan ezeket írja: A Bajáról Almáson keresztül Szabadkára menő postakocsit június 30-án az Almáson tul fekvő Siskovics-féle tanyánál az árok mellett semfüsemfa bokrokból rablók puskalövésekkel támadták meg; a kocsis szíven találva azonnal holtan bukott le a kocsirol, a kocsit kísérő katonára, ki a rablókra lőtt, két súlyos sebet kapott; a megsebesült lovak megbokrosodva visszafordultak és vágatva értek a postaudvarba s így megmentettek 84.000 forintot, mellyel a kocsit terhelte volt. Az almási postamester kellő kísérettel azonnal a helyszínre sietett, de a tetteseknek csak hült helyét találták. A megsebesült katonára kihallgattattott s azt vallotta, hogy a rablók négyen voltak; kevéssel a vallatás után sebeiben ő is kimúlt.

— **A „Nemzeti Hírlap“** mult pénteki számában olvassuk: A hivatalos lapnak rövid idő múlva módjában lesz kellemes tudomására hozni a közönségnek, hogy a nagy hézag, melyet báró Simonyi Lajos lemondása hagyott maga után a miniszteriumban, betöltetett. Ugy értesülünk ugyanis, hogy a kereskedelmi miniszterium egyszerre minisztert is kap, államtitkárt is. Hogy kiknek személyében? azt hírnök nem mondja meg; csak azt teszi hozzá, hogy „bizonyos“ körökben gr. Szapáry Gyula ur nevét említik mint új kereskedelmi miniszterét.

— **A „Győri-Közlönyben“** olvassuk: A magyar postahivatalnokok. Tudjuk, minő fontos szerepet játszanak e szakközégek társadalmunkban; elismeréssel is vagyunk működésük iránt, de ez még nem minden. Anyagi helyzete a magyar postamesteri s postakiadói karnak olyan, hogy, bár resteljük bevallani, de állami tisztviselő ily díjazással máshol nem létezik. Az előző években megbízottjaik Budapestén szakértekezleteket is tartottak, tettek javaslatokat s fel is terjeszték azokat az illető miniszteriumhoz, de azok részint kedvezőtlen elintéztést nyertek, részint még elintéztelenek. Pedig az ügy megérdemelné a bővebb figyelmet, főleg, mert ez ága a kereskedelemnek önmagát fedezi, sőt jelentékeny hasznót is hajt az államnak.

— **Hírdetmény.** A postai hajtópénz az 1877. év második felére egy ló és egy miriameter (10 kilométer) után következőképp lett megállapítva:

a budapesti postakerületben	89 kr.,
a pozsonyi	87 „
a soproni	88 „
a kassai	80 „
a nagy-váradi	84 „
a temesvári	95 „
a nagy-szebeni	80 „

a zágrábi postakerületben és pedig
 a) a tenger melléki és a zenggi területen, továbbá a fiumei állomás részére 1 frt 10 kr.,
 b) a likka-ottocsáni határkerületben. 1 „ 14 „
 c) az ogulin-sluini határkerületben 1 „ — „
 d) a horvát megyékben és a báni kerületben 1 „ — „
 e) a szlavyon megyékben és a gradiska-brood-pétervárad határkerületben 1 frt — kr.,
 Fedett állomáskocsi után járó illetékül az egy ló és egy miriameter után eső hajtópénz fele része, fedetlenért annak negyed része, közönséges (ordinair) kocsikért annak nyolczad része számítandó.

Az ostopénz és kenőcsdíj változatlan marad.
 Kelt Budapesten, 1877. évi júl. hó 10-én.

— **Hirdetmény.** A cs. és kir. közös külügy-ministerium értesítése szerint a török táviratigazgatásnak meghagyatott, hogy a távirati közlekedést Rumelián belől az ottani consulsági közegeknek tisztviselőkkel és magánosokkal való táviratadását is bele értve, csupán török nyelven engedje meg. Kivételt képeznek a Konstantinápoly, anatóliai tartomány és a külföld számára szóló táviratok, melyek francia, német, angol, vagy olasz nyelven is lehetnek szerkesztve.

A jegyekben való táviratoztatás csupán az idegen hatalmaknak, küldöttségeikkel, consulatusaikkal és katonai attaché-ikkal való levelezésére szoríttatik.

Ezen intézkedés hatálya kiterjed egész európai Törökországra valamint a török birodalomnak Ázsiában, fekvő azon részeire, hol katonai hadműveletek folynak.

HIRHARANG. — A postagalamb vetélytársat talált a fali fecskében. A „Columbia“ egyesület egy tagja a „Barm. Ztg.“-nak egy fecskét mutatott be, melynek tollai „Gardelegen“ bélyegével voltak többszörösen megjelölve. Ez a fecske többször tett utat Gardelegenből a postagalambokkal. — **Trefort** kereskedelemügyi helyettes miniszter ur ő nagyméltósága e hó 15-től kezdve huzamos szabadság idejét megkezdi. — **Szaniszló** lengyel város által rendezett nyerevény-sorsjáték jegyeinek elárúsítását a galicziai postamesteri egyesület elvállalta, mivel a nevezett város a postamesternek nyugdíj alapjára egy bizonyos összeget felajánlott. — **Georg Debert** Delegirter des Temesvári Postdirections-bezirkés, ki 7 erővel fogott szavazattal jött Budapestre, az utóbbi P. Czajtungban azt állítja, hogy Liszkay Gyula barátunk a decentralisták zászlója alul megszökött és így mint „f a h n e n f l ü c h t i g“-féle hívüket, a german nemzet megvetésének teszi ki. Ezzel aztán még a „v e i l c h e n b l a u e T i n t e“-rendjel III-dik osztálya is odaveszett. — **A csömöri** (Pestm.) és felső sztyávi (Bácsm.) m. k. postahivatalok ideiglenesen be lettek szüntetve. — **A galicziai postamester** és kezelők egyesületének május havi pénztári forgalma 33,096 frt volt. Az egyesület kezelése 1035 frt 37 kr-ba került. — **A „Post-Zeitung“** Reflexionen című cikkében azt mondja, hogy a postamesteri egyesületnek nem célja a petitiók, memorandumok szerkesztése, azok átnyújtása, a nyelv kérdés, a fényes beszédek tartása és az üres szalma csépelés, hanem egészen más dolgokat kell annak művelni. De hogy mi az a más dolog és hogy mit kellene voltaképpen tenni, arról nem ír semmit.

Szerkesztői sürgöny.

Nyiregyháza. A 16-dik számból nem szolgálhatunk, a többi keresztkötés alatt azonnal elküldöttük.
 B á t y u. A kincskereső végzést megkaptam, van annak más értelme is.
 S u g a t a g. Előjegyeztük.
 M. C s á t h. Adjuk lapunk jövő számában.
 S. M o h á c s. Megirtuk.

Laptulajdonos: Joannovich György.

Nagy-Bresztovány. Előfizetése augusztus végeig tart.

Lapunk jelen száma e félévben a harmadik levél, tisztelettel kérjük olvasóinkat az előfizetés mielőbbi szíves megújítására. Jól tudjuk és ismerjük ügytársaink anyagi helyzetének kedvezőtlenét, de azért mégsem kételkedünk, hogy tizenegy éven át a magyar postai érdekeknek hűven szolgáló lapot a postaintézet részrehajlatlan intelligenciája kellő pártolásával továbbra is ne biztosítsa. Utólagos fizetés mellett csak az esetben adhatunk lapot, ha az ebbeli kívánság lapunk szerkesztőségével jó eleve tudatva lesz.

Pályázatok postamesteri állomásra.

1. Torontálmegyei N. T ó s z e g e n. Tiszti szerződés és 100 frt biztosíték letétele mellett, tiszti fizetés 150 frt és 40 frt irodai átalány. Postaig. Temesvár.
2. Zemplénmegyei L e g e n y e - M i h á l y i b a n. 400 frt tiszti fizetés, 60 frt irodai és 360 frt átrakodási átalány. Postaig. Kassa.
3. Fehérmegyei M o o r o t t. 950 frt tiszti fizetés, 135 frt irodai és 500 frt szállítási átalány. Postaig. Budapest.
4. Komárommegyei Á c s helységben. 180 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 360 frt szállítási átalány. Postaig. Budapest.
5. Pestmegyei S z a l k S z t. M á r t o n helységben. 150 frt tiszti fizetés és 40 frt irodai átalány. Postaig. Budapest.
6. Sárosmegyei P a l o c s á n. 120 frt tiszti fizetés, 40 frt irodai és 1242 frt szállítási átalány. Postaig. Kassa.
7. Fehérmegyei E r e s i b e n. 320 frt tiszti fizetés, 52 frt irodai és 2304 frt szállítási átalány. Postaig. Budapest.

Pályázatok postakezelői állomásra.

A szini m. k. postahivatalnál a postakiadói állomás, f. é. augusztus 1-től, 12 frt havi fizetés és teljes elátással, betöltendő. Ebbeli kérvények a szini m. k. postahivatalhoz intézendők. Biztosítékkal rendelkezők előnyben részesülnek.

Ajánlkozások.

— A postakezelés minden ágában jártas, 25 éves postakiadó, ki a magyar, német és tót nyelvet bírja, jó bizonyítványokkal és biztosítékkal rendelkezik, keres mielőbb alkalmazást. A szíves meghívók F. I. postakezelő címén Nyitramegye Nagy-Tapolcsányba küldendők.

— Egy hadmentes postakiadó, ki már több postahivatalnál szolgálatban volt, jó bizonyítványokkal és biztosítékkal rendelkezik, valamint a magyar, német és szerb nyelvben jártas, keres szerény feltételek mellett hasonló minőségben alkalmazást. A szíves meghívók T. M. betűk alatt Nagy-Beckerekre, Madrovics háznál címzendők. Állomását azonnal elfoglalhatja.

— Egy 40 éves, nőtlen a magyar, német és tót nyelvben valamint a postakezelésben teljesen jártas kezelő, ki jó bizonyítványokkal és készpénzben kellő biztosítékkal rendelkezik, óhajta f. é. augusztus 1-től hasonló minőségben alkalmazást nyerni. A szíves meghívók N. J. postakezelő címén posterestante Jász-Árokszállásra intézendők.

— Egy 24 éves postakezelői ki a magyar, német és román nyelvben jártas s jó bizonyítványokkal rendelkezik, óhajta hasonló minőségben mielőbb alkalmazást nyerni. A szíves meghívó levelek, László Károly m. k. postakezelő címe alatt Csik Szt.-Domokosra (Erdély) küldendők.

— Egy postakiadó, ki több éven át mint helyettes postamester volt alkalmazva, a katonai kötelezettségtől mentes, jó bizonyítványokkal rendelkezik, a magyar és német nyelvben jártas, valamint néhány ezer forint vagyonnal bír, keres hasonló minőségben alkalmazást. A szíves meghívók J. B. postakezelő cím alatt Tolnamegye Hőgyészre küldendők. Az állomást azonnal elfoglalhatja.

Tiller Mór és testvére

a nméltós. keresk. m. kir. miniszterium által megbízott szállítóinknál.

Budapesten, országut, Károly lakán épületében a következő tárgyak utánvét mellett rendelhetők meg.

1 postatisztai vagy postatisztai arany-zsinóros finom zubony 13 frt 80 krtól 15 frt 80 krig	
1 ezüst zsinóros pedig 12 frt	
60 krtól	14 frt 25 krig
1 finom szürke pantalon	8—10-ig. —
1 a legfinomabb fajtából	11—12 —
1 téli köpeny 24 frttól	38 —
1 esőköpeny csuklával 10 frt	12 —
1 sapka, valódi 1/2 arany	
1 zsinór és rózsával	3 — 70
1 ugyanaz vitézkötéssel	4 — 50
1 finom nyári tábori sapka	
1 arany jelvénnel	3 —
1 ugyanaz ernyővel	3 — 25
1 szabályszerű nyakraváló	— 40
1 pár arany vagy ezüst him-	
1 zett posta jelvény zubony galléra	1 — 50
1 pár ércz postajelvény	— 40
1 finom posztó vagy szalma	
1 kalap urak vagy fiúk számára 1 frt 50 krtól	3 —
1 szabályszerű levélhordó zubony 7 frt	
50 krtól	9 — 50
1 szürke pantalon 5 frt 20 krtól	8 — 50
1 sapka	1 — 80
1 valódi ezüst-zsinórral	3 —
1 ugyanaz magastetejű	3 — 20
1 szabályszerű postalegény szür. csuklával 18	
1 szabályszerű zubony	7 — 50
1 szabályszerű nadrág	6 — 30
1 kalap	3 — 50
1 sapka	1 — 50
1 jó erős négy karimás posta sip	1 — 60
1 „ „ három	1 — 40
1 „ „ sip zsinór	1 — 25
5 kilogramm jó spanyol viasz	4 —
1 jó erős bőrtáska levélhordók számára	
6 frttól	8 —
1 ugyanaz nagyobb minőségben csoma-	
1 gokra 9 frttól	10 — 50
1 jó szerkezetű tized málha mérleg súlyok	15 —
1 jó szerkezetű levélmérleg tányérral	3—6 — 50
1 jó erős levélgyűjtő-szekrény postaczi-	
1 merrel 7 frt 50 krtól	9 — 50
1 jó erős posta czimer 7 frt 50 krtól	9 — 54
12 jó minőségű fekete irón 35 krtól	— 75
12 jó minőségű kék irón 55 krtól	— 85
12 jó minőségű vörös irón 70 krtól	— 95
12 jó minőségű tolltartó 25 krtól	— 60
1 doboz finom acél toll 50 krtól	1 — 25
100 hivatalos boríték czimvel	— 60
100 ugyanaz vastag papírból	1 — 20
100 jelentési ív	1 — 29
100 pénzes levélboríték	— 65
100 levél papír festett monogrammal	— 95
100 hozzá való boríték	— 95
100 levél boríték czim nélkül 35 krtól	— 65
100 látogató jegy 65 krtól	1 — 55
100 hozzá való boríték	— 35
1 nagy korsó fekete tinta	— 35
1 nagy korsó finom viola tinta	— 45
1 kis üveg bármilyen színű tinta	— 10
1 korsó, 1/2 kilogramm fekete belyeg festék	1 —
1 betűzőhöz való szelencze párnával	1 — 50
1 rizma fogalmazó papír	1 — 85
1 rizma fehér iroda papír 2 frt 50 krtól	3 — 50
1 kőncz jó csomagoló papír	— 40
1 vonalzó 10 krtól	— 50
1 pár jó erős lópköröz 1-ső számu	3 — 60
1 pár jobb fajta II-dik számu	4 — 80
1 pár legjobb minőségű III-dik számu 5 ft	8 — 95
1 drb fehér vagy színes ing 1 frt 60 krtól	2 — 65
1 drb vászon nadrág 1 frt 20 krtól	2 — 50
6 drb fehér vagy színes zsebkeendő 90 krtól	4 — 50
6 drb fehér vagy színes kapeza 90 krtól	3 — 75
1 ing gallér vagy nyakkendő 20 krtól	1 — 50
1 jó erős revolver 7 frt 50 krtól	12 — 50
1 szimpla vagy dupla pisztoly 2 frttól	3 — 25
1 postatisztai kard elefant esont marko-	
1 llati arannyal kirakott tokkal	15 —

ehhez kardkötő 5 frt — kr.
 1 pénzes zacskó felvágó kés 35

Az említett tárgyakon kívül még megrendelhető a lehető legolcsóbb árak mellett.

urak, gyermekek és hölgyek részére ruházat, nap és esernyők. minden háztartási szükséglet. urak és hölgyek részére kesztyű, jegyzék könyvek, pénzes tárcák, kések, ollók, méter súlyok, vas és rézből, minden irodai tárgyak és szükségletek, lámpák, mindenféle ajándékoknak alkalmas tárgyak, uri és hölgy nyakraválók, zseb- és falk órák.

1 Deák Ferencz emlék érem frt 50 kr
 (Csomagolás fadóboxban 10 krtól 35 krig).

Teljesen felszerelt ruházat megrendeléseknél a mérték pontos beküldése szükséges.

Az egyenruhához tartozó szövet zsinór gomb, jelvény sat. részletesen is megrendelhető, és ugyanazon áron számíttatik amint a n. méltós. kir. keresk. minist. által meghatározott.

Pontos jó és gyors kiszolgáltatás iránt kezeséget nyújtani ismert czégünknek különös érdekében fekszik.

Mint hogy szállítási üzletünket a pártolás folytán, melyben a n. é. vidéki közönség részesített nagyobbított, és ezáltal nem csak a tek. hivatalbelieknek hanem az összes közönség szállítóit leszünk, felhívjuk mély tisztelettel a tek. postamester, és postatisztai urakat, nekünk a vállalatban segédkeztet nyújtani és az illető feleltől bármilyen néven nevezendő megbízásokat, melyeket mi rögtön utánvétellel küldeni fogjuk, mint közbenjárók elfogadni szíveskedjenek. Munkánkért amint az utánvételi lap hozzáunk visszaérkezik, az utánvételi összegből hatos kamatot posta utalványon az illető közbenjáró ur kezéhez fogunk juttatni.

Tiller Mór és testvére, szállítók.